

Ο κοντός, ο λιγνός και ο άσχημος..

Γράφει ο/η Ευάγγελος Κατσιούλης, στις 06-07-2009

Μια φορά και έναν καιρό σε μια πανέμορφη χώρα, που την έλεγαν Γελάδα, παντού ακούγονταν γέλια. Οι άνθρωποι γλεντούσαν μέρα νύχτα, δεν υπήρχε φτώχεια και κακομοιριά, ο καθένας αγαπούσε και φρόντιζε τον πλησίον του και όλα λειτουργούσαν στην εντέλεια

Όσπου κάποια μέρα οι θεοί πείσμωναν με την τόση ευτυχία τους και αποφάσισαν να ταράξουν τη γαλήνη τους. Έκαναν συμβούλιο, μιλούσαν ώρες ατέλειωτες μέχρι που βρήκαν τη λύση. Θα έστελναν στη γελάδα τους τρεις αδηφάγους, γελωκόπτες γίγαντες, τον κοντό, το λιγνό και τον άσχημο. Αυτοί και μόνο αυτοί θα μπορούσαν να φέρουν τα πάνω κάτω και να κάνουν τους κατοίκους της Γελάδας να μη γελάνε πια.

Οι γίγαντες αυτοί ήταν μεταξύ τους αδέρφια. Είχαν την ίδια μάνα αλλά κανείς τους δεν ήξερε ποιος είναι ο πατέρας του. Φήμες λένε πως είχαν διαφορετικό πατέρα ο καθένας τους, αλλά ξέρετε τώρα.. φήμες.. Η μάνα τους, η Ανοησία με το όνομα, Σία για τις φίλες της, δε τους φανέρωσε ποτέ τίποτα για τους πατεράδες τους. Όπως καταλαβαίνετε, η έλλειψη του πατρικού προτύπου προκάλεσε μεγάλη αναστάτωση στους νεαρούς γίγαντες, τόση που ο καθένας τους έβγαλε από ένα κουσούρι όταν μεγάλωσε. Ο κοντός είχε πρασινίσει, ο λιγνός τα έβλεπε όλα μπλε και ο άσχημος περνούσε σύριζα από γκρεμούς και ρέματα..

Πριν σας πω τι κάνανε στους ανθρώπους όταν φτάσανε στη γελάδα, αφήστε με να σας πω δυο λόγια για τον καθένα από αυτούς τους γίγαντες.

Ο κοντός ήταν ο πιο αντικοινωνικός από όλους. Δυσκολευόταν να μιλήσει μπροστά σε κόσμο, αλλά τα πήγαινε περίφημα όταν μιλούσε μόνος του μπροστά στον καθρέφτη του. Κρατούσε πάντα σημειώσεις για το τι θα πει, αλλά για κακή του τύχη ούτε ο ίδιος δε μπορούσε να διαβάσει τα ορνιθοσκαλισμάτά του. Οι κακές γλώσσες λένε πως δεν έμαθε ποτέ του γράμματα. Από μικρός ήθελε να ηγείται, αλλά ο αδερφός του ο λιγνός δεν τον άφησε ποτέ. Είχε στενή σχέση με τη μητέρα του, κάτι που τον ακολούθησε σε όλη του τη ζωή. Ακόμα και σήμερα επιμένουν να του καταλογίζουν αυτήν την στενή σχέση.. Ήταν πολύ οργανωτικός και σχεδίαζε τα πάντα πριν κάνει καν κάτι. Τόσο πολύ επέμενε να έχει σχεδιάσει εκ των προτέρων ό,τι ήθελε να κάνει, που τις περισσότερες φορές δεν προλάβαινε τις ημερομηνίες και έμενε με τα σχέδια στο χέρι. Μιλούσε αργά, ήπια και νωχελικά. Οι ομιλίες του ήταν ιδιαίτερα δημοφιλείς κυρίως στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, μια και όσοι κατάφερναν να παραμείνουν ζύπνιοι από το ακροατήριό του είχαν την δυνατότητα να ληστέψουν τους άλλους παρευρισκομένους, που τους πήρε ο ύπνος.

Το μεγάλο του πρόβλημα όμως ήταν ότι αντιλαμβανόταν εναλλακτικά την πραγματικότητα. Σε πόσους γιατρούς τον γύρισε η μάνα του, τίποτα δεν κατάφερε. Και δεν υπήρχε και επιστημονική εξήγηση για την περίπτωσή του. Ο κοντός, που λέτε, είχε

χαθεί μικρός σε ένα δάσος. Η μάνα του ακόμα δεν έχει ξεπεράσει τη στιγμή που τον βρήκε μέσα στο δάσος να μιλάει μόνος του με τα φυτά. Από τότε και στο εξής, ο κοντός πρασινίζει όταν νιώθει μοναξιά και τότε είναι που αντιλαμβάνεται τα πάντα πράσινα. Ακόμα και δεδομένα φυσικά στοιχεία, όπως.. ο ήλιος. Δεν είναι μια και δυο φορές που τον βρήκε η μάνα του να τραγουδάει στο μπάνιο για τον.. ήλιο τον πράσινο..

Ο λιγνός ήταν ο αρχηγός της παρέας. Μιλούσε πάντα με στόμφο και με ζαρωμένα φρύδια. Κουνούσε τα χέρια του και καταλάμβανε όσο περισσότερο χώρο μπορούσε παρά το ισχνό του σωματότυπο. Συνήθως απουσίαζε από τα δρώμενα. Όταν όμως ενημερωνόταν από τους άλλους για το τι έγινε, είχε πάντα γνώμη για τα συμβάντα και έδινε πάντα οδηγίες. Του άρεσε να διατάσει και πίστευε πως ό,τι και να έλεγε ήταν σωστό. Αδιαφορούσε για τις γνώμες των άλλων. Είχε πολλάκις αποφασίσει να πάρει βάρος, αλλά οι απόπειρές του δεν είχαν ποτέ στεφθεί από επιτυχία. Από μικρός ήθελε να γίνει ηγέτης και η προσφιλής του απάντηση στις εναγώνιες ερωτήσεις της μητέρας του για τον επαγγελματικό του προσανατολισμό ήταν πως ήθελε να γίνει βασιλιάς, όταν θα μεγάλωνε. Δεν πίστευε κανέναν, ούτε καν την μητέρα του και αποδοκίμαζε τους πάντες. Είχε ελάχιστους φίλους και του άρεσε να περνάει την ώρα του κλειδωμένος στο δωμάτιό του δοκιμάζοντας διαφορετικούς τόνους της φωνής του.

Ο άσχημος ήταν ο πιο δημοφιλής από όλους. Είχε το χάρισμα να πιάνει κουβέντα με όλους και είχε πάντα κάτι να πει, ακόμα και για θέματα για τα οποία δεν είχε καν άποψη. Γελούσε συνέχεια και έδειχνε τα πάντα φρεσκοπλυμένα δόντια του σε όλους. Ήταν υπερκινητικός και δεν έχανε ευκαιρία να βγει και να γνωρίσει κόσμο. Είχε αναπτύξει πολλές δημόσιες σχέσεις και όλοι απευθύνονταν σε αυτόν, προκειμένου να μεσολαβήσει για να γίνει η δουλειά τους. Είχε την συνήθεια να υπόσχεται πολλά, από τα οποία λίγα μπορούσε να κάνει και ακόμα λιγότερα θυμόταν να κάνει. Ήταν λάτρης του ωραίου φύλου, χωρίς η ομορφιά να περιορίζεται μόνο στο γυναικείο φύλο. Από μικρός έκανε σχέσεις με μεγαλύτερες από αυτόν και με αυτόν τον τρόπο γνώριζε συνέχεια νέο κόσμο. Ήταν από τη φύση του πολύ αισιόδοξος και πίστευε πως μπορεί να καταφέρει τα πάντα. Η μητέρα του προσπάθησε να τον πείσει να κάνει κάποιες αισθητικές επεμβάσεις, αλλά ο άσχημος ήταν της γνώμης πως η ομορφιά στο γίγαντα δεν είναι στο σώμα, αλλά στην ψυχή.

Όλα κυλούσαν ήρεμα όπως πάντα για όλους, ώσπου κάποια στιγμή οι θεοί αποφάσισαν να ρίξουν τους γίγαντες στη Γελάδα..